

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym kosztuje w prenumeracie: Bez p o c z t y: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z p o c z t ą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

PRENUMERATA

Na trzeci kwartał 1853 GAZETY LWOWSKIEJ z DODATKAMI, od 1go lipca do ostatniego września:

Dla Miejsowych 3 złr. 45 kr.
Z opłatą pocztą 4 złr. 30 kr.

Kto wymaga kwitu, nadpłaca ile na stępel przypada, i nadto jeżeli kwit ma kantor franco odsyłać, dodać raczy należytości tyle co wynosi opłata listu na jego odległość.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Ameryka. — Anglia — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej pocztą. — Wiadomości handlowe.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Rzecz urzędowa.

Obwieszczenie.

W ogłoszeniu umieszczonem w urzędowej części Gazety Lw. z dnia 12. marca 1853 Nr. 58 oznajmiono, że c. k. komisya egzaminacyjna dla obrachunkowości państwa, nie będzie egzaminować w miesiącach sierpnia i wrześniu.

Zwraca się przeto uwagę tych kandydatów, którzyby sobie zyczeli po ukończonych prelekcjach jeszcze w tym roku szkolnym natchmiast egzamin składać, szczególnie na tę okoliczność, ażeby swe prośby o przypuszczenie do egzaminu przed końcem lipca r. b., w porę podali, gdyż c. k. komisya dopiero od października 1853 rozpocznie znowu swe funkcyje i będzie czynną każdego miesiąca w dniach oznaczonych aż do końca lipca 1854.

Z c. k. komisji egzaminacyjnej dla obrachunkowości państwa.
Lwów, 18. czerwca 1853.

Losert, przełożony komisji.

Kraków, 1. czerwca. Na wybudowanie kościoła w Więdniu ku pamiątce ocalenia Jego c. k. Apostolskiej Mości wpłynęły następujące dalsze składki:

(Ob. Nr. 139., 140. i 141. Gaz. Lw.)

Pani Joanna Bobrowska złożyła 5r., Paweł Schultes 30k., gminy: Graboszyce 2r.12k., Slezowice 3r.37k., Edward N. z Lwinny Poręby 1r., gmina Lwinna Poręba 1r., Jan Wasilewski 48k., przez dominium Kalwarya mianowicie pp.: Wojciech Brandys właściciel dóbr 100r., Laktus Mosler 10r., Józ. Brandys 1r., Ludw. Stoczkiewicz 1r., Jan Kokosowski 1r., Adam Remer 2r., Józ. Mogilnicki 3r., Ant. Jezierski 30k., Węglarski 30k., Gostkowski 30k., Pawełka 1r., Kloske 30k., Franc. Müller 1r., Albert Banas 1r.10k., inne osoby 4r.56k., gminy: dominium Sucha 27r.34k. i gminy dominium Ślemień 11r.34k., gminy: Zebrzydowice 2r.16k., Zawada Szembek 2r.36k., p. Sydon Szembek 5r., Alex. Egierski 2r., Wawrzyniec Smolarski 2r., gminy: Brzezinka 6r.20k., Stare Stawy 3r., Laskowa 1r., Paleczowice 1r.21k., Rzyki 2r., Piotrowice 1r.23k., Ponikiew, Hobot i Kaczyna 2r.2k., Kozienice 1r.40k.

Przez urząd obwod. w Sączu 88 złr. 45 kr., a mianowicie: pp. W. Krobicki 5r., Wojciech Krupiński 2r., Jan Czencz 1r., inne osoby 1r.46k., przez dominium Klikuszowa: pp. Jan Czencz 3r., Jan Wanczyk 20k., inne osoby 9r.16k.; przez główną szkołę w Nowym Sączu: pp. dyrektor Tom. Kudas 2r., nauczyciele: Jan Schütz 1r., Kobiątkiewicz Jak. 1r., Waszkiewicz 1r., Ludw. Grabania 1r., Floryan Bieszczad 30k., młodzież szkolna 6r.30k., JX. proboszcz Urbanek 2r.24k., przez dominium Łącko: pp. Maciej Szaflarski 3r., Ferd. Machowicz 1r., Ant. Wronka 1r., inne osoby 2r.15k., przez dominium Maniów, pp. Józ. Gerzabek 5r., Gerzabek N. 3r., Kalixt Novelli 20k., gmina Maniów 1r.

Przez Tarnowski c. k. urząd obwod. 38r.34k., mianowicie: pp. Ciepliński 1r., Misiągiewicz 1r., Rampelt 2r., Woroniecki 1r., Miciński 4r., Grabowski 1r.30k., Leiner Simon 2r., Hann Gorlicer 2r., Keil Symche 1r., Stanisław Gardulski 1r., Pogłódowski 10r., Kruczkiewicz 2r., gminy: Lustków 2r.10k., Męciszów 2r.10k., Pustkowska wola 40k., pomniejsze składki 5r.4k.

Przez dystryktowy komisaryat w Liszkach 53r.1/2k., mianowicie: pp. Wojc. Jabubowski 3r., Felix Dasiewicz 1r., Jan Semik 1r., Mich. Rudnicki 1r., Józ. Balicki 2r., Stefan Tański 5r., Roman Reklewski 1r., Heil Semler 1r., inne osoby 38r.1/2k.

Przez c. k. urząd obwod. w Sączu 200r. 47k., mianowicie: pp. nauczyciele gimnazjalni 11r. a młodzież szkolna 10r.35k., przez dominium Łukawica: pp. Reklewski 1r., Skarzewski 1r., inne osoby 13r.30k.; przez dominium Nowajowa: p. Walenty Filaczyński 1r., inne osoby 3r.; przez dominium Poremba wielka: pp. Jan Rudzki 1r., Jan Szalewski 1r., Jak. Piątek 1r., inne osoby 4r.3k.; przez dominium Czarny Dunajec: Jan Chlebek 30k., gminy: Chochołów 3r.12/3k., Dzianisz 1r.38k., Podczerwone 2r., Ciche 1r.10k., Wróblówka 2r.26k.; przez magistrat w Nowym Targu: pp. Antoni Korczyński 3r., Dominik Bobukiewicz 2r., Jan Mohnhaupt 1r., Ign. Szymkiewicz 1r., Józ. Dasiewicz 1r., Abrah. Blumenfeld 3r., Ludw. Kamiński 2r., Jan Macinowicz 1r., Jan Guzikiewicz 1r.3k., Jan Haszczye 1r., Antoni Karger 2r., kasa gminy 5r., kasa miejska 5r., inne osoby 7r.29k.

Przez dominium Kościelisko gminy: Zubsuche 2r., Starebystre 2r., Bukowina 1r., Ostrowsko 1r.12k.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Sprawy krajowe.

Czynności

VIII. zwyczajnego posiedzenia

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej,
na dniu 19. kwietnia 1853.

Pod przewodnictwem prezesa Izby *Floryana H. Singer.*
(Udzielono Redakcyi dnia 22. czerwca 1853.)

(Ciąg dalszy.)

10. Komisya, wyznaczona do zebrania materyałów do raportu rocznego, w przedmiocie ruchu handlowego na placu tutejszym, przedkłada plan do enkiety z 108 osób ze stanu handlowego i przemysłowego.

Celem tej enkiety jest: Zbadanie obrotu handlowego na tutejszym placu w latach 1845 do 1852, aby zbadać powszechne twierdzenie kupców o upadku handlu, wraz z przyczynami jego, tudzież środki ku podniesieniu handlu, któreby kupcy i przemysłowi zaproponować byli w stanie po dokładnem rozważeniu ze strony Izby, wysokiemu ministeryum przedłożyć.

Punkta, o które pojedynczych kupców pytać-by należało:

- 1) W jakich artykułach pracowali w latach 1845 i 1852.
- 2) Miejsca, z których rzeczony artykuły sprowadzają, tudzież gdzie je sprzedają.
- 3) Zbliżone ilości, które przez nich, jakoteż w ogólności dla tutejszego placu sprowadzone zostały.
- 4) Gatunek artykułów i zbliżone ceny w r. 1845 i 1852 — przyczyny zaszłych dyferencyi w gatunku i cenie towarów.
- 5) Przyczyna, dla której sprowadzanie lub odbyty pojedynczych artykułów w porównaniu z r. 1845 powiększył się lub zmniejszył.
- 6) Powód, dla którego niektóre towary co do sprowadzania jakoteż odbytu inny wzięły kierunek, lub w nich obecnie nic nie robiono ze względu na środki komunikacji, nowe stosunki cłowe, tudzież stosunki handlowe z innymi państwami, mianowicie Rosyą.
- 7) Wpływ nowej taryfy celnej na pewne artykuły.
- 8) Wnioski ku podniesieniu handlu.

11. Ponieważ przedłożone Izbie dotąd materyały statystyczne dla niedokładności mniej celowi odpowiadają, przeto biuro dla otrzymania możliwie zgodnych dat sporządziło formularz, i wnosi, ażeby go w dostatecznej ilości wydrukować i wszystkim zwierzchnościom miejscowym z odwołaniem się na reskrypt wys. prezydium krajowego z 26.

listopada 1850 z wskazówką do wypełnienia, przesłać. — Izba przedsiębiorczy przedłożony formularz zezwala na wniosek biura.

12. Pismo Lwowskiego obyw. gremium handlowego zawiadamiające, że gremium zamierza zaprowadzić osobną szkołę do powtarzania dla uczniów stanu handlowego — odłączoną od zamierzonej takiej szkoły dla wszystkich rzemiosł, donosi oraz, że członkowie gremium deklarowali składać na rzecz takiej szkoły rocznie 266 złr., na pierwsze urządzenie zaś 15 złr., tudzież że wspomniana roczna kwota do 300 złr. i nadto z kasy gremialnej uzupełnioną być może.

Przełożeni gremium życzą sobie programu takiej szkoły — ażeby go najbliższemu zgromadzeniu ogólnemu przedłożył.

Referent przytacza uwagę p. prezydenta Izby dołączoną do okólnika przedłożonych gremium względem kolekty — którą uważa tak opiewa:

„Dla koleżeństwa ofiaruję rocznie. Żałuję mocno odosobnienia od innych obyw. rzemiosł, w przekonaniu, że „Viribus unitis“ bez uszczerbku dla uczniów handlowych, którymby wyższe klasy i tak dostateczną następczyli naukę, więcej osiągnęły się dało, podając zarazem innym obywatelom miejskim rękę do postępu, podczas gdy przez separatyzm inne rzemiosła boleśnie się dotknęły.“

Referent łączy się zupełnie z zdaniem prezydenta i życzy sobie szczerze doprowadzić do takiego pojednania, aby gremium handlowe od swego z dzisiejszym duchem czasu tak niezgodnego zdania odstąpiło.

Z 33 gremiów, korporacji i cechów stolicy złożyło już 14 żądane deklaracje — brakujące powtórnie zaurgowano.

Na ten cel ofiarowano dotychczas jako roczną składkę 421 złr. a na pierwsze urządzenie 50 złr.

Razem 471 złr.

Z tego wpłynęło do kasy Izby 75 złr., które w kasie oszczędności złożono.

Cech mularzy i kamieniarzy poświęca prócz tego na zamierzoną szkołę aulagi za przyjęcie i wyzwolenie chłopców z cechu.

(Dokończenie nastąpi.)

Kraków, 16. czerwca. Dnia 13., 14. i 15. b. m. odbyła się w Krakowie urządzona przez tutejsze towarzystwo agronomiczne pierwsza wystawa zwierząt i narzędzi gospodarczych. Prócz rozmaitych maszyn rolniczych, rur do drenowania i narzędzi ręcznych, były wystawione surowe płody krajowe i liczne gatunki bydła rogatego i nierogacizny. Szczególnie zwróciły uwagę holenderskie, szwajcarskie i szkockie krowy. Wystawa ta ściągnęła do Krakowa mnóstwo obcych nawet z odleglejszych części Galicji i przyczyni się bez wątpienia do podniesienia interesów kultury krajowej.

Wczoraj dał komitet wystawy obiad, na którym był p. prezydent krajowy hrabia Marcandia i generał-major p. Ripp. Podczas obiadu wznosił prezydent komitetu p. Michałowski toast na cześć Jego c. k. Apostolskiej Mości i miał przy tej sposobności stósowną przemowę. Po obiedzie nastąpiło rozdawanie premii, które p. prezydent krajowy doręczał.

(Kurs wiedeński z 23. czerwca.)

Obligacje długu państwa 5⁰/₁₀₀ 94; 4¹/₂ 0/0 —; 4% —; 4% z r. 1850. —; wylosowane 3% —; 2¹/₂ 0/0 —. Losy z r. 1834 217⁵/₈; z r. 1839 131¹/₂. Wied. miejsko bank. —. Akcje bankowe 1418. Akcje kolei półn. 2220. Głognickiej kolei żelaznej 846¹/₄. Odenburgskie 126¹/₄. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 761. Lloyd. —. Galic. l. z. w Wiedniu —.

Ameryka.

(Wiadomości z Meksyku.)

Wiadomości z Meksyku sięgają po dzień 12. maja. Dnia 7go mówiono o przesileniu ministerjalnem, które jednak przemineło. Wiadomości o mającej nastąpić inwazji Francuza Raussel Boulbon nie potwierdzają się. Sądzą, że Boulbon zastraszył się sprężystością i imieniem Santany. Ten ostatni wydał ścisłe rozporządzenia przeciw rozpowszechniaczom annexacy; według okólnika do wszystkich gubernatorów, każe ich stawić, gdziekolwiek będą schwytani, przed sąd wojenny. Gubernator Frias wyruszył dnia 7. kwietnia na czele wyprawy do zagrożonej przez północnych Amerykanów doliny Mesilla. Organizacya i wzmocnienie armii odbywa się z pośpiechem, i już zwerbowano kilka nowych batalionów. Santana zakazał także 8 gazet, i tylko tajemna drukarnia w stolicy rozszerza jeszcze czasami pomiędzy lud ulotne pisma przeciw spokojności i porządkowi.

(Pr. Ztg.)

Anglia.

(Nowiny Dworu.)

London, 16go czerwca. Wczoraj był wielki bal w pałacu Buckinghamskim, na który Jej Mość królowa rozesała do 1900 osób zapraszające bilety. Dzisiaj popołudniu przybyli tu Ich Mość król i królowa Hanoweru. Dostojni Goście wsiadli dziś rano na oddany do ich dyspozycyi admirałski statek „Black Eagle“ w Ostendzie, i przybyli do Woolwich. Książę Cambridge odjechał dziś przedpołudniem do Woolwich, dla przyjęcia i zawiezienia do Londynu Ich Mość królestwa, którzy wysiedli w pałacu hanowerskiej ambasady w Grosvenor-Square, podczas gdy poseł przeniósł się tymczasowie do Chapelstreet.

(Pr. Ztg.)

Francya.

(Oświadczenie w „Monitorze.“ — O aresztacych w Paryżu.)

Paryż, 14. czerwca. *Moniteur* donosi: „Dla zrozumienia publikowanego pod dniem 1. b. m. traktatu sanitarności, zawartego między Francją, Sardynią, Portugalią i Toskanią, musimy nadmienić, że ten akt w teraźniejszej swej formie jest tylko dla Sardynii obowiązujący, gdyż z podpisanych wspólnie mocarstw dotychczas tylko Sardynia wymieniała odnośne ratyfikacye.“

Mocarstwa wyrażone na wstępie tego traktatu, figurują w nim tylko jako w zgromadzeniu internacjonalnej konferencyi sanitarnej przez delegowane zastąpione państwa; ta czysto formalna wzmianka, wywołana skomplikowaniem negocyacyi, niezawiera bynajmniej żadnego przyzwolenia lub zobowiązania, któreby tylko z ewentualnego podpisania specjalnych postów i z wymieniania ratyfikacyi wynikać mogły.“

— O doniesionych aresztacych 60 osób, które się teraz do 300 powiększyły, wyjmujemy z *Allg. Ztg.* następującą wiadomość:

„Dnia 8. b. m. przybyło tu dwudziestu demokratów z Londynu, z planem podpalenia w równym czasie zamku St. Cloud, ministerjum wojny i policyi. Ale o tym planie dowiedziała się londyńska policya jeszcze wprzód albo też w chwili samego odjazdu z Londynu, i zawiadomiła o nim tutejszego ministra policyi, tak, iż spiskowych zaraz po ich przybyciu do Paryża przyaresztowano. Podpalenie miało być uskutecznione butelkami napełnionymi palną materją. Z przyczyny tych dwudziestu podpalaczy, przyaresztowano czterdzieści innych osób, które miały być w ten plan wtajemniczone, a później przeszło 200 innych indywiduów, którzy o tajemne związki są podejrzani.“

(Abbl. W. Z.)

Przekleństwo matki rodu.

(Zdarzenie prawdziwe.)

(Ciąg dalszy.)

Szczęśliwie powróciliśmy do domu z tej przyjemnej podróży; wśród zajęcia domowego przestaliśmy już prawie myśleć o Daltonie, gdy pewnego wieczora powróciwszy z dalekiej wycieczki zastaliśmy naszego przyjaciela w pomieszkaniu naszym bawiącego się z małą Kostunią, podczas gdy pies jego Drake zbliżał się poufale do mego małego kurlandczyka. Łatwo pojąć, z jaką radością go powitaliśmy u siebie; uprzyjemniłiśmy mu te odwiedziny tak, że niebawem i często je powtarzał, a na przyszlą wiosnę skłoniłem go, że opuścił swe samotne pomieszkanie, i najął sobie domek w sąsiedztwie naszym. Największą część dnia spędzał u nas; polował, łapał ryby lub jeździł po jeziorze ze mną, albo spiewał i grał w szachy z żoną moją. Zdaje mi się, że cokolwiek zakochał się w żonie mojej, ale nie będąc bynajmniej zazdrośnym, a o stałem przywiązaniu żony mojej zupełnie przekonany, więc go jeszcze polubiłem za jego dobry gust, i zawsze serdecznie i mile go przyjmowałem. Gdy dla obowiązku służby musiałem się oddalić z domu, towarzyszył mi Dalton, i tylko ten, kto zna rozległe części Kanady, jest w stanie ocenić co to za rozkosz mieć przyjemnego, wesołego i światłego towarzysza.

Pewne stosunki w dawniejszem życiu Daltona wyjaśniały właściwość jego charakteru, i nim dalej postąpię, opowiem tu krótko to, co mi częścią z jego ust, częścią z innych źródeł wiadomo.

Dalton był potomkiem dawnej znakomitej familii i spadkobiercą niernego majątku; osierocony za młodu oddany był pod opiekę

stryja, czcigodnego dziekana, który obawiając się szkodliwego wpływu szkoły publicznej na obyczaje swego pupila oddał go na wychowanie do pewnego plebana. Surowe postępowanie duchownego mentora wywarło niepomyślne wrażenie na umyśle i serce elewa i zniechęciło go do studium teologii, do którego stryj go przeznaczył. Gdy miał dziewiętnaście lat, posłano go do Oxfordu, ale napróżno usiłował pocziwy dziekan namówić go do stanu duchownego, Dalton bowiem oświadczył niebawem ku wielkiemu zmartwieniu stryja swego, że chce ukończyć nauki w uniwersytecie w Heidelbergu i przykładać się do niemieckiej literatury i filozofii z szczególnem zamiłowaniem. Nareszcie zgodzono się na to, że Dalton porzucił teologię i w charakterze oficera wstąpił do pułku konnicy. Ale artykuły wojenne równie mu nie przypadły do gustu jak artykuły wiary, i natychmiast po śmierci stryja wystąpił z wojska i pospieszył wykonać dawniejszy plan, t. j. wstąpić do uniwersytetu w Heidelbergu. Oddawał się naukom w swych ulubionych umiejętnościach z wzorową gorliwością, ale przytem nie stronił także od rozrywek życia studentów niemieckich.

Nakoniec przesycony i filozofią i junakieryą powrócił do Anglii bez stałości w zdaniach i zasadach, ale pełen urojonych nadziei i przesadnych życzeń.

Pobył w Londynie nie przywrócił mu spokojności umysłu. Czyli, jak Piotr sądził, przyczyną tego zniechęcenia była nieszczęśliwa mi-

(Sprostowanie. — „Journ. des Débats o kwestyi rosyjsko-tureckiej.)

Paryż, 16. czerwca. Dziennik *Constitutionnel* zbija rozszerzoną telegrafem na wszystkie strony pogłoskę o powstaniu w Medyolanie i o wkroczeniu wojsk austriackich do kantonu Tessyńskiego. Ta pogłoska wymyślona jak się zdaje przez giełdę przeszła w wędrowce po francuskich, niemieckich i innych dziennikach wszystkie zwyczajne i znane koleje od prawdopodobnego, domniemanego aż do dokonanego powstania.

Dziennik *Pays* zawiera następujące doniesienia: Według wiadomości z Konstantynopola z dnia 3. b. m. wysłał Dywan w specjalnej misji posła do Bukaresztu i Jass. — Dwa okręta handlowe odpłynęły z Liwerpolu do Konstantynopola z amunicją i innymi przedmiotami obozowymi dla armii tureckiej. Ładunek zakupiony jest przez dom handlowy w Liwerpolu.

Journal des Débats pisze: Wczorajsze dzienniki angielskie występują w ogóle z większą gwałtownością przeciw Rosji aniżeli dotychczas, z czego wnosić można o nowych zakłóceniach. Wszystkie dzienniki angielskie zaprzeczają Rosji prawa obsadzenia wojskowo księstw naddunajskich, a dziennik *Times*, który kilka dni temu obojętnie na tę ewentalność zapatrywać się zdawał, powiada teraz, że jakkolwiek okupacja ta nie jest bezpośrednio casus belli, jednak będzie faktem, który w zasmucający sposób ciężyć będzie na spokojnych stosunkach kilku państw europejskich. Ten dziennik przypisuje zarazem uzbrojeniu Anglii na morzu ważność, jakiej dotychczas nie miały. A jednak jest *Times* najumiarłowawszym ze wszystkich dzienników londyńskich; usiłował najwięcej zapobiedz przyczynom kolizji i utrzymać umysły w spokojnem usposobieniu. Z tego można wnosić o tonie w jakim przemawiają inne organa opinii publicznej; *Morning Chronicle* może tu posłużyć za próbę.

Co do nas, ponowiona gwałtowność dzienników angielskich niezachwiała naszej wiary w utrzymanie pokoju. Trzeba będzie, jakśmy przewidywali, przebywać jeszcze wiele przesilen, nim przyjdzie do stanowczego spokojnego rozwiązania. Dziś znajdujemy się w jednym z tych przesilen. Wyrozumiacie umysły niepewny się tem zatrwając; jest to konieczny tok tej wielkiej i trudnej kwestyi orientalnej.“

(A. B. W. Z.)

Belgia.

(Zamknięcie tegorocznej sesji legislacyjnej. — Wiadomości potoczne.)

Bruxela, 15. czerwca. Minister Brouckere zamknął dzisiaj w imieniu króla tegoroczną sesję prawodawczą po przyjęciu przez senat projektu względem zaprowadzenia bezpośredniej komunikacji parowej między Antwerpią i Nowym Yorkiem, tudzież po przyzwoleniu koncesyi na Hasselt-Mastrychską kolej żelazną dla towarzystwa kolei żelaznej Aachen-Mastrychskiej. — Dwóch zbiegów francuskich, były reprezentant Maire i p. Chaivanne odpłynęły z Antwerpii do Ameryki. — Dzisiaj przybył tu książę Geny i wysiadł w hotelu poselstwa sardyńskiego.

(Pr. Ztg.)

Włochy.

(Dekret królewski względem przywozu zboża z zagranicy.)

Palermo, 26. maja. Król. dekretem z 24. b. m. pozwolono wprowadzać zagraniczne zboże do Sycylii przez miesiąc czerwiec za opłatą połowy cła przepisanego. Jak słyhać, będzie nadal przywóz zupełnie wolny od opłaty. Pomimo niedoznały ceny zboża żadnej ważnej zmiany, ale zapewne spadną, gdy się przywóz pomnoży.

Łość, nie umiem powiedzieć, ale z wielką goryczą wspominał o swem życiu w Londynie. Podróżował dużo i z nie małą korzyścią dla wykształcenia swego. Literatura i sztuki piękne były dlań obfitem źródłem najczystszej rozkoszy duchowej; środki jego pozwalały mu zaspokajać tę skłonność, a jego ujmująca powierzchowność i znakomite zdolności torowały mu wstęp do najlepszego towarzystwa za granicą.

Ale podczas gdy nie pomijał żadnej sposobności doskonalenia swego umysłu, zaniedbał przezwyjechać w sobie niedostateczność metody systematycznej w swych wiadomościach i pewnych zasad dla kierunku swych myśli, co wszystkim uwagom jego nadawało raczej oryginalny i uderzający niż wyrobiony i praktyczny charakter.

Między innymi krajami zwiedził także Amerykę, gdzie spędził dwa lata między Indyanami w zachodnich okolicach. O życiu tamtejszem rozmawiał zawsze z uniesieniem, i nie dziw, że pobyt w tym kraju miał dla niego mnóstwo powabów; lubił bowiem namiętnie polować, i z wielką rozkoszą zatapiał się w pięknościach natury w jej najwznioślejszych scenach, unosił się nad szlachetnymi przymiotami człowieka w stanie dzikości. Sądzę, że gdyby był tam nie zapadł w niebezpieczną chorobę, byłby może nazawsze pozostał w Indyi, a mnie byłby pozbawił wiernego przyjaciela.

Dla uzupełnienia szkicu Daltona dodać należy, że był słusznego wzrostu, silnej budowy ciała, a przytem przyzwoicie i zgrabnie ułożony — słowem obraz doskonałej piękności męskiej. W zdaniach swoich był mało loiczny, bo podczas gdy wątpił o kilku artykułach wiary naszej, wierzył bardzo w rzeczy należące raczej do przesąd-

Doniesienia o zbiorach z okolic nadmorskich są niepomyślne; w górach jednak spodziewają się przynajmniej średnich zbiorów.

Niemce.

(Amnestya.)

Drezno, 18. czerwca. Przy sposobności zaślubienia Jego królewicz. Mości księcia Alberta wydał Jego Mość król amnestyę dla osób wojskowych skazanych na więzienie za udział w powstaniu majowem. Z tej amnestyi wyłączeni są tylko trzech najwięcej grawowani. 28 skazanym opuszczono od 18. b. m. zupełnie resztę kary, a sześciu więcej grawowanych otrzymają po upływie roku to jest 18. czerwca zupełną amnestyę.

(A. B. W. Z.)

(„Neue Münch. Ztg.“ o wychodźtwie.)

Mnichów, 10go czerwca. Dziennik *Neue Münch. Ztg.* oświadcza w artykule o wychodźtwie z kraju, że nie należałoby wprowadzić ograniczać w Niemczech wychodźstwa, lecz że oraz jest to obowiązkiem rządów mieć bacne oko na agentów namawiających do wychodźstwa, i używających w tej mierze różnych mniej godziwych sposobów. Dalej roztrząsa dziennik pomieniony sprawę tę ze strony ekonomii krajowej i zapytuje, czyliby ubywające siły robocze, tudzież wartość pieniężna i innych rzeczy nie dały się nawet po tamtej stronie morza na korzyść kraju ojczystego obrócić? Suma bowiem zabranych przez wychodźców pieniędzy i wartości pieniężnej wynosi rocznie około 45 milionów złr. Wkońcu robi *N. M. Ztg.* następującą uwagę:

„Suma ta zdawać się będzie niejednemu może za zbyt wysoko podana, wszelakoż po ścisłem rozpoznaniu zachodzących stosunków ustaje już wszelka o tem wątpliwość. Według sprawdzonych wykazów wynosiła liczba wychodźców, którzy roku 1851 wydalili się na Bremę i Hamburg, około 60,200 osób. Liczba zaś tych wychodźców, którzy odpłynęli z innych jak niemieckich portów, a mianowicie z Havre, Antwerpii, Rotterdamu itd., była jak zawsze tak i w owym roku większa. Ścisłe obliczenie w tym względzie wprowadzić miejsca mieć nie mogło, w przybliżeniu jednak wynosić może liczba ta do 70,000. Przypuściwszy jednak tylko 67,800, tedy liczba wychodźców ściągających się do Hamburga i Bremy wynosi 128,000 głów. Według obliczeń statystyków amerykańskich przywozi każdy wychodźca ze sobą do Ameryki w przecięciu około 200 dolarów gotówki lub wartości pieniężnej. Lecz przyjąwszy mniejszą nawet kwotę, np. 350 złr., tedy od 128,000 głów wypadnie suma ogólna 44,800,000 złr. Zastosowanie to służy na rok 1851. Zeszłego bowiem roku była liczba wychodźców nierównie większa niż roku 1851, a tego roku będzie zapewne jeszcze większa jak r. 1852. Rozumie się więc samo przez się, że pomieniona suma wartości pieniężnej powiększa się też coroku w takim samym stosunku.“

(Abbl. W. Z.)

(Kurs giełdy berlińskiej z 20. czerwca.)

Dobrowolna pożyczka 5% 100⁷/₈ p. 4¹/₂% z r. 1850 102³/₈. 4¹/₂% z r. 1852 102¹/₄. Obligacje długu państwa 92³/₄. Akcje bank. 100¹/₂ l. Pol. listy zastawne —; nowe 95; Pol. 500 l. 92³/₄; 300 l. —. Frydrychsдоры 13¹/₁₂. Inne złoto za 5 tal. 11¹/₂. Austr. banknoty. —.

Rosya.

(Rozkaz naczelnego szefa zakładów wojskowych Jego cesarzew. Mości W. Księcia Następcy tronu.)

Petersburg, 5. czerwca. W pobliżu miasta Połtawy, na sławnem bojowisku 27. czerwca 1709 utrzymała się po dziś dzień

dów, jak do religii. Najulubieńszym przedmiotem rozmowy jego był stan duszy po śmierci, czyli jak to nazywał „życie duchów.“ Z nieugiętością nadzwyczajną wierzył w predestynację w najobszerniejszem znaczeniu; również nie nie mogło go zachwiać w przekonaniu, że duchy zmarłych odwiedzają ziemię. Na wszelkie przeciwne przedstawienia z mojej strony odpowiadał zdarzeniami odnoszącymi się do panujących w famillii jego przesądów, które w istocie były tak dziwne a zarazem ztwierdzone, że prawie usprawiedliwiały jego wiarę w siłę nadnaturalną.

Pewnego wieczora w lutym siedzieliśmy na około kominka, na którym właśnie ogień rozpalono, zona moja zajęta była jakąś robotą kobiecą, wiatr zimny huczał tak gwałtownie, jak gdyby usiłował przygłuszyć nieustający szum wodospadów Niagary, a Dalton opowiadał następującą historję:

— „Za rządów Karola I. była famillia Dalton rozdwojona w swem zdaniu politycznem, a w bitwie pod Naseby stał ojciec przeciw synowi, pierwszy między stronnictwem parlamentu, a ostatni między rojalistami. Syn padł na polu bitwy, a jego młoda małżonka wyrzekła przekleństwo na całą rodzinę i przekleństwo to odtąd zawsze się spełniało. Stała przed nieszczęśliwym ojcem i wołała głosem przenikającym głąb duszy:

Zamordowałeś najstarszego syna swego; od jeneracyi do jeneracyi będę prześladować ród twój. Równie jak on zginął haniebnie w kwiecie życia, tak niechaj umiera zawsze najstarszy syn Daltonów śmiercią gwałtowną, dopóki to imię nie wygaśnie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

część ówczesnych obozowych fortyfikacji. Chcąc pamiątkę owego wypadku przywiązać do imienia korpusu kadetów Piotra W., uznał Jego cesarzewicz. Mość W. księżę następcę tronu, naczelny szef zakładów wojskowych za rzecz stosowną, nabyć dla korpusu kadetów grunt, na którym ta część obozu się znajduje, i rozkazał, ażeby fortyfikację, ten ostatni ślad bitwy pod Póltawą, uczniowie tego korpusu własną ręką restaurowali. (W. Z.)

Turcyja.

(Egzamin w szkole wojskowej. — Wiadomości potoczne.)

Konstantynopol, 6. czerwca. Na przedsięwziętym dnia 30. z. m. z wielką okazałością egzaminie i rozdawaniu nagrody w szkole wojskowej, znajdował się Jego ces. Mość Sułtan z wszystkimi dygnitarzami państwa. Solenność ta spowodowała *Jour. de Const.* do następujących uwag nad wojskiem tureckim:

„Nigdy niebyła armia turecka tak dobrze uorganizowana, jak za naszych czasów; jest to skutek dziesięcioletnich usiłowań i stałej woli Jego Mości Sułtana i jego rządu. Nikt nie wątpił o dzielności otomańskiego wojska, ale potrzeba było także zdatnych dowódców, a dla ukształcenia ich założono szkołę wojskową, którą teraz z najlepszymi podobnymi zakładami w Europie porównać można“.

Z równą solennością przedsięwzięto także egzamin w szkole inżynierów i medycyny.

Turecka flota, złożona z 25 okrętów, między którymi jest 6 okrętów liniowych, będzie jeszcze flotą z Egiptu wzmocniona i skoncentrowała się w najwyższej stronie Bosforu.

Dnia 2. b. m. spuszczone szczęśliwie z warstwu nowy dwumasztowy okręt *Tekrifie* w obecności Jego Mości Sułtana i kilku wysokich dygnitarzy państwa.

Mieszkańcy na prowincyi nie są tak spokojni, jak w stolicy; i tak piszą z Scio pod dniem 8. b. m., że tamtejsza ludność turecka, licząca wprawdzie tylko 1500 dusz, podczas gdy Grecy liczą 75.000 głów, boi się bardzo wojny rosyjskiej, i z otwartych włości chroni się do miast ufortyfikowanych.

Podobne wiadomości nadchodzą z Canea dd. 4. Muzułmanie obawiają się konfliktu; Grecy zamiast się bać, życzą sobie raczej wojny. Władze postępują we wszystkich stosunkach, mianowicie w poborze podatków z wielkiem umiarkowaniem. (A. B. W. Z.)

(Rozkaz wysłania floty egipskiej do Konstantynopola. — Przygotowania wojenne. — Bank.)

Smyrna, 8. czerwca. *Tryest. Gaz.* pisze: „Flota egipska odebrała rozkaz udać się do Konstantynopola, gdzie się jaknajmniej uzbraja. Entuzjazm Turków jest wielki, a wojsko żąda natarczywie, ażeby je prowadzono do boju.“

Do Dardanelów posłano inżynierów europejskich dla naprawienia fortyfikacji. Równocześnie otrzymał tamtejszy gubernator rozkaz odkomenderować z swojej załogi tysiąc ludzi do stolicy. Ledwie że ogłoszono ten rozkaz, aż oto cały garnizon chciał wyruszyć, tak że gubernator był zmuszony losowaniem wyznaczyć żądanych tysiąc ludzi, którzy potem wśród głośnień okrzyków radości udali się w pochód. Zład posyłają także wojsko do Konstantynopola i wielki jest natłok ochotników tureckich, którzy walczyć pragną. Również mnóstwo politycznych wychodźców wszelkich narodów zgłosiło się do dyspozycji Porty.

Zwołano część kawassów, którzy przy tutejszych konsulatach są przydzieleni i wcielono ich do kawalerii. — Ostatni francuski paropływ przywiózł na pokładzie 40.000 karabinów dla Konstantynopola. Według wiadomości z Rumelii, Anatolii itd. panuje i tam wielkie wzburzenie i wojowniczy duch między Turkami. Smyrna będzie podobno jednym miejscem, które neutralnem pozostanie. — Po licznych stosunkach handlowych, jakie mają Turcy z tem miastem, można się spodziewać, że tutaj pokój będzie utrzymany.

Według najnowszych wiadomości pomimo wszelkich niepokołów ma jednak bank być założony, w co z taką pewnością wierzą, że nanowo spadły kursa, które przedtem mocno szły w górę.

Dnia 6. wieczór zaczął się Ramazan turecki, który trwa cały miesiąc i kończy się trzydniowem świętem Bejramu. Wszystkie meczety, równie jak wielka część domów w dzielnicy tureckiej są przez ten czas co wieczór oświetlone. (A. B. W. Z.)

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 19. czerwca. Aresztacje trwają tu ciągle. Wielu włoskich i polskich wychodźców opuszcza Francję i odpływają z Tulonu do Konstantynopola. Oczekiwana deklaracja w *Monitorze*, według której Francya uważałaby zajęcie księstw naddunajskich za *casus belli*, już nie wyjdzie.

Frankfurt, 20. czerwca. Zgromadzenie ustawodawcze przyjęło projekta senatu względem rozszerzenia praw politycznych izraelitów i mieszkańców wiejskich większością 74 głosów przeciw 9.

Corfu, 18go czerwca. Według nadesłanej tu wiadomości z Konstantynopola, wybuchnął tam pożar w gmachu myta i pochłonął towary w wartości 40 mil. piastrow. Zaraza na winogrona szerzy się także w Cephalonii bardzo znacznie. (L. k. a.)

Wiadomości handlowe.

Lwów, 23. czerwca. Na naszym wczorajszym targu sprzedawano korzec pszenicy po 17r.43k.; żyta 15r.45k.; jęczmienia 13r.

24k.; owsa 8r.33k.; hreczki 13r.; kartofli 12r., — cetnar siana kosztował 1r.37k.; okotów 1r.15k.; — za sąg drzewa bukowego płacono 24r. w. w. Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

(Ceny targowe w obwodzie Samborskim.)

Sambor, 19. czerwca. Według doniesień handlowych podajemy ceny przeciętne zboża i innych foraliów, jakie były na targach w Samborze, Drohobyczy i Komarnie w pierwszej połowie bieżącego miesiąca: korzec pszenicy 8r.24k.—8r.12k.—7r.12k.; żyta 7r.12k.—7r.6k.—6r.12k.; jęczmienia 4r.36k.—5r.6k.—4r.48k.; owsa 5r.48k.—3r.12k.—2r.32k.; hreczki 0—6r.—4r.44k.; kukurudzy 6r.12k.—6r.12k.—7r.12k.; kartofli 4r.—4r.36k.—4r.24k. Cetnar siana 32k.—36k.—50k. Sąg drzewa twardego 6r.—6r.—6r.45k., miękkiego 4r.12k.—4r.12k.—4r.45k. Funt mięsa wołowego $4\frac{3}{5}$ k.— $3\frac{3}{5}$ k.— $3\frac{3}{5}$ k. Garniec okowity 1r.55k.—2r.2k.—1r.36k. Wełny i nasienia koniczu nie sprzedawano.

(Ceny targowe w obwodzie Żółkiewskim.)

Żółkiew, 17. czerwca. W pierwszej połowie b. m. sprzedawano na targach w Bełzie, Krystyampolu i Żółkwi w przecięciu korzec pszenicy po 7r.—7r.—8r.; żyta 5r.—5r.48k.—6r.; jęczmienia 4r.12k.—4r.—5r.16k.; owsa 3r.—3r.30k.—3r.48k.; hreczki 5r.—4r.48k.—0; kartofli 0—2r.30k.—3r.12k. Cetnar siana kosztował 1r.24k.—0—54k. Sąg drzewa twardego 4r.—3r.30k.—7r.28k., miękkiego 3r.—3r.—5r.52k. Za funt mięsa wołowego płacono $3\frac{3}{5}$ k.— $2\frac{1}{5}$ k.— $4\frac{2}{5}$ k. i za garniec okowity 1r.—58k.—1r.25 $\frac{2}{5}$ k. mon. konw. Kukurudzy, nasienia koniczu i wełny niebyło w handlu.

Kurs lwowski.

Dnia 23. czerwca.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski m. k.	5	6	5	9
Dukat cesarski " "	5	11	5	14
Półimperyal zł. rosyjski " "	9	1	9	4
Rubel srebrny rosyjski " "	1	44	1	45
Talar pruski " "	1	36	1	38
Polski kurant i pięciozłotówka " "	1	18	1	19
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr. " "	89	34	89	52

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 23. czerwca 1853.

	złr.	kr.
Kupiono prócz kuponów 100 po m. k.	—	—
Przedano " " 100 po " "	—	—
Dawano " " za 100 " "	—	—
Żądano " " za 100 " "	—	—

(Kurs wekslowy wiedeński z 23. czerwca.)

Amsterdam l. 2. m. 152 $\frac{1}{2}$. Augsburg 109 $\frac{1}{2}$ l. uso. Frankfurt 108 $\frac{5}{8}$ l. 2. m. Genua — p. 2. m. Hamburg 161 $\frac{1}{2}$ l. 2. m. Liwurna — p. 2. m. Londyn 10.47. l. 3. m. Medyolan 109 $\frac{3}{8}$. Marsylia l. — Paryż 121 $\frac{1}{8}$ l. Bukareszt — Konstantynopol — Agio duk. ces. — Pożyczka z r. 1851 5 $\frac{1}{2}$ % lit. A. — lit. B. 106. Lomb. — Pożyczka z roku 1852 9 $\frac{1}{8}$ %. Oblig. indemn. 93 $\frac{3}{4}$ %.

(Kurs pieniężny na giełdzie wied. d. 21. czerwca o pół. do 2. popołudniu.)

Ces. dukatów stepowanych agio 15 $\frac{5}{8}$ %. Ces. dukatów obrączkowych agio 15 $\frac{1}{8}$ %. Ros. imperyaly 8.50. Srebra agio 10. gotówką.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. czerwca.

PP. Grabiński Christiani, z Stryja. — Hoszowski Nereusz, z Zagórza. — Hirschberg Ludwik, c. k. kom. polic., z Krakowa. — Korytowski Tytus, z Brzeżan. — Winnicki Hipolit, z Hnileza. — Żebrowski Tadeusz, z Żurawna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. czerwca.

JEx. Baraniecki Łukasz, arcybiskup, do Krakowa. — Hr. Fredro Henryk, do Dubemowic. PP. Bunasiewicz Mikołaj, c. k. major, do Przemyśla. — Hoffmann Jan, c. k. radca krym., do Bochni.

Dnia 23. czerwca.

PP. Schubert Antoni, c. k. radca sądu szl., do Krakowa. — Hoffmann Jan, c. k. radca i przełoż. obw., do Kołomyi. — Pietruski Teofil, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. czerwca.

Pora	Barometr w mierze wied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zran.	27 7 59	+ 13°	+ 21°	połud.-zachod.	pochm. i ☉
2 god. pop.	27 7 93	+ 20°	+ 11°	"	" "
10 god. wie.	27 7 89	+ 13°		"	gwiazdzisto

T E A T R.

Dziś: komedia polska: „Zaręczyny przed frontem.“

Jutro: Opera niem.: „Prorok.“

W Poniedziałek: d. 27. czerwca na dochód Nestora sceny polskiej, Jana Nep. Kamińskiego po raz pierwszy przedstawiony będzie Szkic, z obrazu życia w 5ciu aktach a 6ciu oddziałach, oryginalnie przez Beneficyanta dla tutejszej sceny napisany, p. n.: „Despotyczna Starościanka i jej Imieniny“, czyli „Cieha woda brzegi rwie.“ — Przedgrywka, jako też muzyka do międzyaktów, zastosowana do treści sztuki, jest utworu Władysława Madurowicza.